

handling vil føre Sagen frem saa hurtigt som muligt. Den ærede foregaaende Taler maa selvfølgelig ikke opfatte mine Ord, som om de betød nogen som helst Underkendelse af Juristernes Virksomhed; det er ikke ud fra den gamle Sætning, hvis Rigtighed jeg heller ikke vil anerkende, at „die Juristen sind böse Christen“; at jeg gør disse Bemærkninger, men det er ud fra den Betragtning, at enhver Ting skal være paa sin rette Plads, at i en Domstol hører Juristerne hjemme som ledende og i Spidsen, men i Opdragelsesspørgsmaal har de kun Ret til at være med som de ledende, for saa vidt den pædagogiske Interesse hos dem er vaagen og udviklet. Det juridiske Element bliver i denne Sammenhæng et Hjælpemiddel til at gennemføre denne Opfattelse paa rette Maade.

Jeg skal altsaa anbefale, at Lovforslaget tages under velvillig Behandling, underkastes det Gennemsyn, som det maaske trænger til, men søges ført hurtigt til en Løsning, som kan fremme den Opgave, der er stillet Værgeraadene.

Sonne: Det ærede Medlem, der nu satte sig, henviste til de Forhandlinger, der her paa Rigsdagen gik forud for Tilblivelsen af den her omhandlede Lov af 14. April 1905. Forholdet stillede sig da saaledes, at i det af Justitsministeren da forelagte Lovforslag var det bestemt, at udenfor København skulde Politimesteren være født Formand for Værgeraadet. Folketinget modsatte sig denne Bestemmelse og ønskede, som det udtryktes, tildelt Værgeraadene et jævner og mere hjemligt Præg, og man vilde ikke paa Forhaand tildele det et fast politimæssigt Stempel. I det Landstingsudvalg, hvortil Sagen senere blev henvist, nærede man nogen Betænkelighed overfor denne Forandring i Folketinget. Man hævdede, at under de Omstændigheder maatte der regnes med, at Værgeraadene udenfor København vilde gennemgaaende komme til at savne den juridiske Indsigt, hvortil der vilde være megen Trang. Man var opmærksom paa, at den i Folketinget indsatte Bestemmelse i § 5, 2det Stykke, i nogen Maade afdæmpede denne Betænkelighed ved at kræve, som paapeget af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), at Værgeraadene i Kommuner med under 10,000 Indbyggere tilkalder Retskredsens Underdommer, bl. a. naar der skal tages Bestemmelse om, hvorvidt Forældremagten skal fratages nogen. Men

hele Landstingsudvalget var enigt om at foreslaa, at den juridiske Indsigt skulde tilsikres Værgeraadene i de større Kommuner derved, at Kommuner med 10,000 Indbyggere og derover i saa Henseende blev at sidestille med København. Det er altsaa denne af Landstingets Udvalg foreslaaede Bestemmelse, som det her foreliggende Lovforslag tilsigter at fjerne, idet, som det er nævnt, Bestemmelsen gaar ud paa, at den af Justitsministeren beskikkede Formand for Værgeraadet i disse Kommuner skal sidde inde med, hvad man vel kort kan udtrykke: Dommerkvalifikation. Den ærede Forslagsstiller anfører som Støtte for sit Lovforslag, at det har vist sig i alt Fald enkelte Steder, at den nuværende Lovbestemmelse har været hindrende for et frit Valg, altsaa har stillet sig hindrende i Vejen for, at Ledelsen af Værgeraadene kan blive lagt i de dertil bedst muligt egnede Hænder. Selv Rigtigheden af det saaledes anførte forudsat forekommer det mig imidlertid ikke, at der dermed er ført et afgørende Bevis for, at Bestemmelsen er uheldig; thi jeg synes, at det meget vel kunde tænkes, at de uheldige Følger af at ophæve Bestemmelsen kunde komme til at vise sig større end de uheldige Følger af at bevare Bestemmelsen. Det er muligt, at den ærede Forslagsstiller har Ret i det Synspunkt, han har anlagt i denne Sag; jeg tør ingenlunde paa Forhaand forkaste Muligheden deraf; men ogsaa den Omstændighed, at den paagældende Bestemmelse er blevet til efter enstemmigt Forslag af det Landstingsudvalg, som i 1905 havde denne Sag til Behandling; forekommer mig at opfordre til at underkaste Spørgsmaalet en nærmere Prøvelse. Naar der derfor fra de forskellige Sider er paapeget Ønskeligheden af at henvise Spørgsmaalet til en Udvalgsbehandling; kan mine Partifæller og jeg tiltræde dette Ønske, og vi skal da ved en saadan Udvalgsbehandling med Velvillie medvirke til Spørgsmaalets Løsning.

Lewinsky: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde den Tanke, som ligger i det foreliggende Lovforslag, idet vi anerkender, at det har en overordentlig stor Betydning, at man faar valgt det bedst mulige Emne til at staa som Formand for et Værgeraad, og det derfor ogsaa muligvis vil være rigtigt at gaa den Vej, Lovforslaget her anviser, og stille Justitsministeren frit med Hensyn til Valget. Thi medens der naturligvis ikke deri ligger en